

MATEU MORRO, SECRETARI DEL PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA

«Les operacions estatals actuen contra el nacionalisme»

Mateu Morro és el jove secretari general, recentment escollit, del Partit Socialista de Mallorca. Un nacionalista d'esquerra que creu que cal guardar la identitat del seu partit, sense purisme ni dogmes, però.

M. Aloi

Encara que el Partit Socialista de Mallorca sí que va obtenir resultats destacables en les eleccions autonòmiques, els de les generals, on no ha obtingut cap representació parlamentària i ha perdut una quantitat de vots considerable, obliga a la reflexió.

—*Com es veu des del PSM l'intent d'Izquierda Unida per aglutinar al seu voltant partits d'esquerra nacionalista com el vostre?*

—Nosaltres pensem que l'esquerra nacionalista s'ha de consolidar en cadascuna de les nacionalitats. Si aquesta esquerra nacionalista participa dins d'una operació estatal, perd el sentit. I més encara, si pensem que no es tracta de crear una nova esquerra, sinó de reconstruir el Partit Comunista. Les possibilitats polítiques que representen els nostres partits serien liquidades pràcticament de rel.

—*El vostre cas és especialment interessant, ja que sou els únics supervivents d'aquella coordinadora de partits socialistes que acabà integrant-se dins el Partit Socialista Obrer Espanyol. ¿Com valoreu la trajectòria dels vostres ex-companys del PSC i el PSPV? ¿Penseu que ha servit per a alguna cosa la integració d'aquests partits en una estructura d'abast estatal?*

—No ha servit absolutament per a res. O potser només per a assegurar unes determinades carreres personals. Evidentment, hi ha ministres, hi ha batlles, hi ha càrrecs públics, que dins l'esquerra nacionalista, en la mesura en què electoralment no té encara la potència que té el PSOE, haurien aconseguit aquests càrrecs. Ara bé, des d'un punt de vista polític, de crear una esquerra nacionalista, ha estat molt dolent. Ells han jugat contra el nacionalisme. Han servit de careta, han legitimat una operació que s'ha

demostrat que no era una altra cosa que la construcció de l'Espanya imperial. El PSOE presenta un projecte de modernització d'Espanya, d'assimilació cultural i política de les nacionalitats, tremendament eficaç. El PSOE és avui el millor representant del nacionalisme espanyol. L'exèrcit, la banca, ho tenen claríssim. La participació de companys del PSPV i el PSC en aquesta operació ha estat, doncs, completament negativa per al nacionalisme i per a l'esquerra.

—*El vostre partit passà de ser Partit Socialista de les Illes a subdividir-se en Partit Socialista de Mallorca i Partit Socialista de Menorca...*

—Sí. Això passà perquè durant la transició es va crear el PSI, un poc amb la convicció que hi havia un tot unitari de les Illes, que hi havia una homogeneïtzació, que després es va demostrar que no hi era; que Mallorca, Eivissa i Menorca tenien unes condicions, unes peculiaritats, que feien inviable un concepte de «balearitat». Vàrem descobrir que aquest era un concepte propi de l'administració espanyola i no nostre i, per fi, quan va sortir una organització específica de Menorca, el Partit Socialista de Menorca, ja no tenia cap sentit mantenir el PSI.

—*¿I quina és actualment la situació dels dos PSM?*

—Sempre hem anat plegats i les identifications polítiques són totals, si bé les tàctiques electorals en aquests moments no han estat idèntiques. En el congrés presentarem una llista comuna, mentre que al Senat presentarem a Mallorca dos senadors del PSM i a Menorca es van presentar dos senadors de l'Esquerra Menorquina, una agrupació que pretenia replegar la feina feta en el Consell Insular de Menorca, amb el pacte entre el PSM i l'Agrupament d'Esquerres. Les condicions específiques de cada illa mar-

quen, doncs, el criteri de cada partit de forma independent.

—*¿I en el cas d'Eivissa?*

—A Eivissa el que passa és que el nacionalisme és molt dèbil, i no ha pogut mai organitzar-se políticament.

—*¿Què penseu vosaltres de Jeroni Albertí i Unió Mallorquina?*

—Pensem que té un component bàsicament personalista. Més enllà de definicions polítiques, el que hi ha és un cercle, un grup de pressió, entorn de la figura de Jeroni Albertí, que cada moment adopta de forma més convenient. Primer, va ser UCD; després, Unió Mallorquina; recentment, renuncià a UM integrant-se directament dins el PRD, i ara, davant el fracàs de l'operació Roca, no sabem. Supòs que don Jeroni cercarà una altra història o reinventarà Unió Mallorquina.

—*Vosaltres heu encetat una política de col·laboració amb Euskadiko Ezkerra, Esquerra Republicana de Catalunya, Unitat del Poble Valencià i Esquerra Galega. En principi són grups molt distints.*

—Jo crec que avui l'esquerra, en general a tot Europa, ha de saber prescindir de dogmes i de purisme. Que les diferents tradicions de l'esquerra han adoptat coses positives i la gent que encara viu de textos sagrats, d'apologetica, no pot construir una esquerra real. Els ismes són suïcides en un procés d'alliberament nacional.

—*Els tres partits catalans*

que formeu part d'aquesta taula no us heu reunit mai per separat tots tres. ¿Hi ha cap raó?

—No. El que passa és que el nacionalisme d'esquerra en els Països Catalans es troba en un nivell molt endarrerit. Aquests contactes no arriba a un any que s'han fet, i s'ha de tenir en compte que s'està produint un aclariment de la situació política, ja que fins ara hi havia una gran confusió a l'hora d'establir contactes dins els Països Catalans. Aquests, però, la intensificació del debat, són per fer. És una tasca que s'ha de fer.

—¿I aquests contactes no deuen ser una mena d'operació Roca del senyor Bandrés?

—¿I aquests contactes no deuen ser una mena d'operació Roca del senyor Bandrés?

—No crec. Evidentment, ja ens hauria agradat, i a Euskadiko Ezkerra, formar un grup parlamentari d'Esquerra Nacionalista, però la realitat és la que és. Hem de reconèixer que EE són els més forts de nosaltres i que tenen, en conseqüència, un protagonisme major, però l'interès és mutu.

—¿Com descrius la vostra situació, ara?

—Crec que hem de ser humils i, primer de tot, hem de reconèixer les nostres debilitats, els triumfalismes no van enlloc. No cal insistir en el fet que als Països Catalans el moviment nacionalista és incipient electoralment, culturalment. No cal perdre de vista quin és el nostre poble. Està per fer la feina, i qualsevol desànim per uns resultats electorals em semblaria absolutament injustificat. La feina és llarga i un plantejament a curt termini no té sentit ara. La feina del PSM, la UPV, Esquerra Republicana, els Nacionalistes d'Esquerra, totes les organitzacions de l'esquerra nacionalista, és una feina dura, difícil, però necessària.

—¿Creus que l'única possibilitat de l'esquerra és la que representeu vosaltres o que plantejaments com els de Rafael Ribó, al front del PSUC, o els dels independentistes poden prosperar també?

—Jo crec que un partit nacionalista no és un partit que just vegi blanc o negre: independència o espanyolisme. Un partit nacionalista d'esquerra ha de saber adequar-se al moment històric en què viu, perquè, si no, el seu missatge sonarà a música celestial. Una trobada independentista no és un poble de Mallorca. Si no aterrem, si no partim de la problemàtica concreta, no farem res. Jo em malfio d'esquematismes.

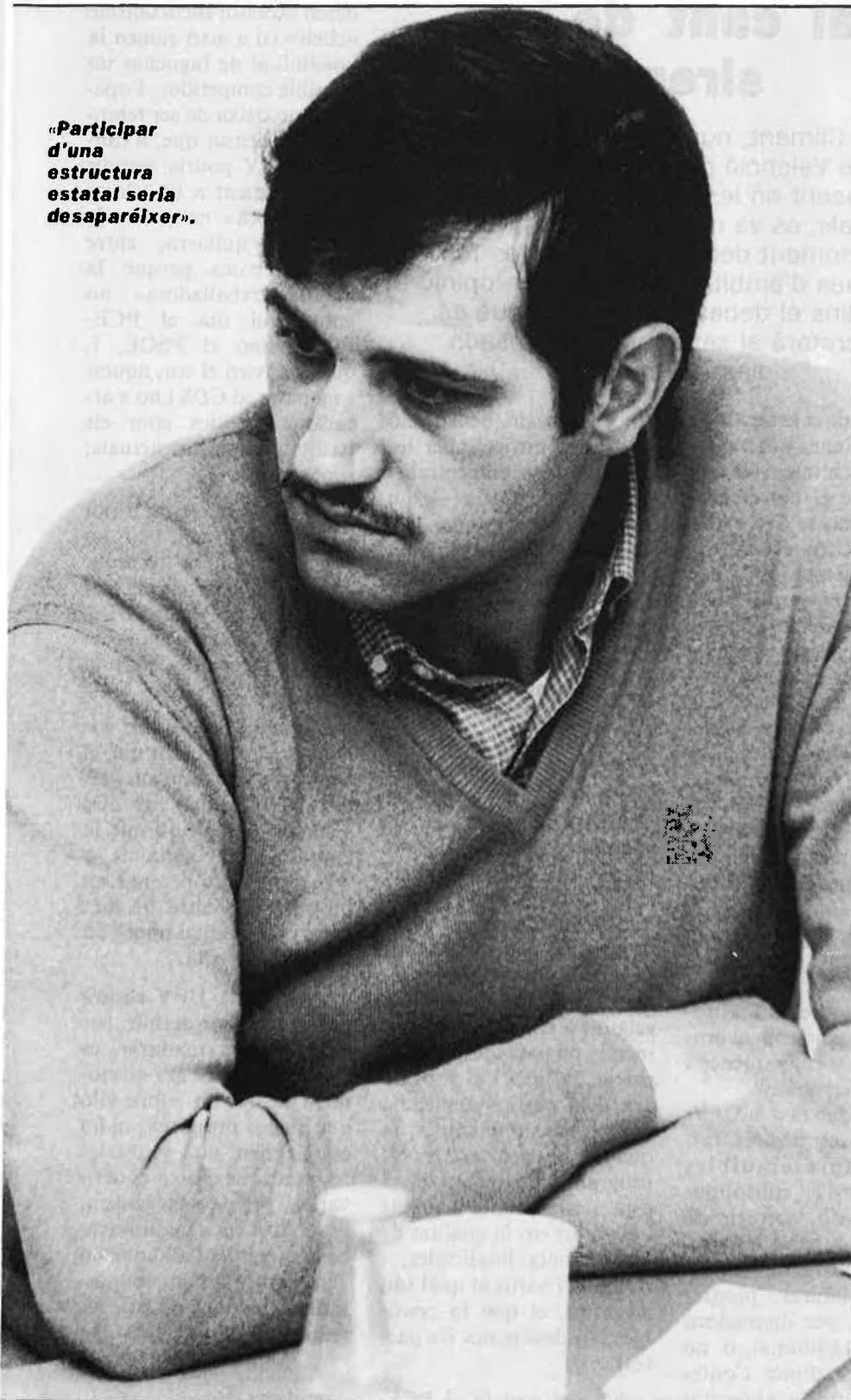
—¿I de les posicions del nou PSUC, o inclús del sector més nacionalista del PSC, què en penses?

—Crec que perquè es pugui construir un espai comunista respectuós amb el problema nacional els comunistes s'han de deslligar de qualsevol dependència de Madrid, i això no ho volen fer. No em mereixen cap garantia. Quant al PSC-PSOE, em pareix ben clar que només són PSOE.

—Com a secretari general del PSM, ¿estàs content del teu partit?

—Si no n'estigués content, no en seria jo el secretari general. He assumit la secretaria general perquè veia que és necessària una tasca seriosa per articular l'esquerra nacionalista a Mallorca, a les Illes i als Països Catalans. □

«Participar d'una estructura estatal seria desaparèixer».

JORDI VICENT